

Bedkommende kunne komme til et stort Tal, til et Tal, der er endnu større end det, som han har nævnt, ved at medregne alle Konsekvenserne af Flertallets Forslag; men jeg skal fuldstændig afholde mig fra at slaa ind paa den Vej, idet jeg jo her ikke alene taler paa mine egne Vegne, men ogsaa paa Mindretallets Vegne, idet jeg har den Frygt, at, naar jeg vilde anvende den Slags Finesser og fremsætte et stort Tal for at slaa Flertallets Tal ihjel, da Mindretallet skulde bebrejde mig, at jeg valgte en saadan Maade, der kunde i Andres Dine se ud, som om jeg egentlig manglede det Væsentlige, nemlig Argumenter for Sagen; men dem mangler jeg heldigvis ikke, og derfor har jeg anset det rigtigere at holde mig til de rent positive Argumenter. Det Farlige ved de forskjellige Vaaben, som det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds anvender lige overfor Regjeringen og ligeoverfor Mindretallet, er det, at der er saa mange af dem, som virkelig med fuld Ret kunde vendes mod ham selv. Det gjælder dem, jeg har nævnt, og det gjælder ganske vist mange andre; det gjælder f. Ex., naar han i sit Foredrag fremdrager den Paastand, at det, som Regjeringens Forslag egentlig gaar ud paa, ikke er Andet end „en Opgivelse af største Parten af Landet under de farligste Bilskaar og dernæst kun en Udflugt til, at Forskjellen i Stridskræfter midlertidig udjævnes“; det vilde maasse kunne være naturligt at fremsætte en saadan Behreidelse lige overfor Regjeringens Forsvarsplan, dersom den Forsvarsplan, som Flertallet selv fremsætter, var i Stand til at yde noget endog blot Mere eller blot tilnærmelsesvis det Samme. Men Flertallets Forsvarsplan forsvarer ikke en eneste Lomme Land mere, end der kan forsvares ved den Man, som er fremkommen fra Regjeringen; Forskjellen er kun den, at det, der forsvares, bliver forsvaret paa en stærkere og kraftigere og mere udholdende Maade ved Regjeringsforlaget, men derimod kun paa en svagere Maade ved Flertallets Forslag. Paa lignende Maade er der ogsaa et andet Vaaben, som kan vendes mod det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds. Det er det Vaaben, som han vender mod Regjeringen og dem, der have samme Anskuelse i denne Sag som Regjeringen, naar han stiller Forlangende om, at Ministeren skal „garantere“ et fuldstændigt og fuldstændigt Forsvar ved Gjennemførelsen af de foreslaaede Foranstaltninger. Jeg kan ikke Andet end spørge: Vilde da det ærede Medlem virkelig føle sig tilfredsstillet, dersom den høitærede Minister paatog sig en saadan Garanti? Jeg for mit Bedkommende vil sige, at, dersom den høitærede Krigsminister eller nogen som helst anden Minister vilde give en saadan Garanti, saa vilde jeg ikke votere ham en eneste Stilling heriil; thi jeg vilde betragte den Minister, der gjorde noget Saadant, enten som en Mand, der tog sig Sagen altfor

let, eller som en Mand, der sagde noget Andet, end han mente. Derfor er det mig fuldstændig klart, at et saadant Spørgsmaal hverken kan eller bør stilles lige overfor Regjeringen; men vil man endelig stille det, saa maa man med samme Ret kunne spørge: Hvad kan det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds som Ordsfører for Flertallet garantere? Jeg tror ikke, at han vil paatage sig nogen Garanti (Vojfen: Nej!). Jeg hører, det ærede Medlem allerede svarer Nej; jeg kan altsaa derved spare mig at sige, at jeg nok haabede, at han ikke vilde gjøre det; og jeg kan derved ogsaa spare mig at sige, at, dersom han havde svaret Ja, saa vilde jeg meget forbeholde mig at overveie, hvad Tillid jeg saa var i Stand til at vise ham som garanterende Magt. Det ærede Medlem har ikke alene været saa god at fremkomme med forskjellige Paastande angaaende Mindretallet, men har ogsaa brugt visse Bedømmelsesord, navnlig af Mindretallets Ordsførers Udtalelser. Jeg vil ikke kalde disse Ord Stikord; thi man kunde saa maasse forudsætte, at jeg erkjendte dem for Ord, der i Virkeligheden holde Stik. For mig er det Omvendte Tilfældet; de holde ikke Stik og ere i Virkeligheden ikke rigtige. Det ærede Medlem har f. Ex. meget gjennemgaaende forlangt Noget, han kalder indgaaende Bedømmelse, og det blev sagt af ham, at, naar vi kom til en virkelig indgaaende Bedømmelse af de forskjellige Spørgsmaal, vilde vi nok komme til de Resultater, som han nu ønsker. Dersom det ærede Medlem ved en indgaaende Behandling af dette Spørgsmaal forstaar en Behandling, hvorved vi gaa ind paa hans Anskuelse, ja, saa er det ganske vist, at vi ikke endnu have givet Sagen en indgaaende Behandling, og dersom han ikke kan lide en Behandling, hvorved det engang imellem kommer til at gaa lidt ud over, hvad han siger, saa forstaar jeg ogsaa, at han vilde have undværet vor Behandling af Sagen. Men jeg ser ikke i alt dette nogen som helst Grund for ham til at turde forudsætte, at den Behandling, som Sagen har været undergivet fra de enkelte Medlemmers Side, ikke har været fuldstændig indtrængende; og jeg ser ikke heri Berettigelse til at udtale, at vi ved en virkelig indgaaende Behandling vilde komme til ganske andre Resultater, og til ved en saadan Ytring at udkaste en lille Tvivl om, at den Behandlingsmaade, som andre Medlemmer, der ikke have samme Anskuelse, som det ærede Medlem har fremsat, ikke har været fuldstændig indgaaende. Det ærede Medlem var ogsaa lidt vred over Formene i visse Udtryk, som vare komne frem fra min Side. Jeg tror, at han brugte Ytringer som, at jeg mere eller mindre smagsfuldt havde sagt det og det, og jeg tror, at han endog sagde, at jeg havde tillagt ham „mer eller mindre smukke Formaal“. Jeg kan nu for mit Bedkommende ikke Andet end undre mig Noget over, at det ærede Medlem saaledes